



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

MÄYRÄKOIRA (DACHSHUND) Alkuperämaa: Saksa

Ryhmä: 4
FCI:n numero: 148
Hyväksytty: FCI 9.5.2001
SKL-FKK 2.5.2002

1/6



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



MÄYRÄKOIRA

2/6

KÄYTTÖTARKOITUS: Maan päällä ja alla työskentelevä metsästyskoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Mäyräkoira (Dackel, Teckel) tunnettiin jo keskiajalla. Keskieurooppalaisista ajokoiraroduista jalostettiin edelleen koiria, jotka soveltuivat erityisesti maanalaiseen metsästykseseen. Näistä lyhytraajaisista koirista erottui mäyräkoira, joka tunnetaan yhtenä monipuolisimmista metsästyskoiraroduista. Mäyräkoira työskentelee erinomaisesti myös maan päällä haukkuen ajavana, karkottavana sekä haavoittunutta riistaa jäljestävänä koirana.

Vuonna 1888 perustettu Deutsche Teckelklub e.V. on mäyräkoirien vanhin rotujärjestö. Mäyräkoiria on jo vuosikymmenien ajan kasvatettu kolmena eri kokomuunnoksena (normaalikokoinen, kääpiö- ja kaniinimäyräkoira) sekä kolmena karvanlaatumuunnoksena (lyhyt-, karkea- ja pitkäkarvainen).

YLEISVAIKUTELMA: Matala, lyhytraajainen ja pitkänomainen, kuitenkin tiivisrakenteinen ja hyvin lihaksikas. Pään asento on ryhdikäs ja ylväs, ilme tarkkaavainen. Sukupuolileima on selvä. Vaikka raajat ovat lyhyet suhteessa pitkään runkoon, mäyräkoira on hyvin liikkuvainen ja ketterä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Maavara on noin kolmasosa säkäkorkeudesta siten, että säkäkorkeus on tasapainoisessa suhteessa rungon pituuteen eli noin 1 : 1,7 - 1,8.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen ja tasapainoinen, ei arka eikä aggressiivinen. Intohimoinen, kestävä ja ketterä metsästyskoira, jolla on hyvä hajuaisti.

PÄÄ: Sekä ylhäältä että sivulta katsottuna pitkänomainen, kirsua kohti tasaisesti kapeneva, ei kuitenkaan suippo. Kulmakaaret ovat selvästi erottuvat. Nenärusto ja kuononkärki ovat pitkät ja kapeat.

KALLO-OSA: Melko tasainen, liittyy vähitellen hieman kaareutuvaan kuononselkään.

OTSAPENGER: Vain hieman havaittava.

KIRSU: Hyvin kehittynyt.

KUONO-OSA: Pitkä, riittävän leveä ja voimakas. Kita on hyvin aukeneva ja ulottuu silmien kohdalle.

HUULET: Tiiviit ja hyvin alaleuan peittävät.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Ylä- ja alaleuka ovat voimakkaat. Säännöllinen ja tiiviisti sulkeutuva leikkaava purenta. Ihanteena on täysi hampaisto, 42 hammasta hammaskaavion mukaisesti. Kulmahampaat ovat voimakkaat ja täsmällisesti lomittain.

SILMÄT: Keskikokoiset, soikeat, kirkkaat ja kaukana toisistaan. Ilme on tarmokas ja kuitenkin ystävällinen, ei pistävä. Silmien väri on kaikilla värimuunnoksilla

kirkas, tummanpunaruskeasta mustanruskeaan. Herasilmät, siniset tai hopeanharmaat silmät ovat kuitenkin laikullisilla koirilla sallitut, mutta eivät toivotut.

KORVAT: Riippuvat; ylös eivät liian eteen kiinnittyneet, kärjestään pyöristyneet ja pitkäkööt, eivät liioitellut. Korvat ovat liikkuvia ja etureunastaan tiiviisti poskenmyötäiset. **KAULA:** Riittävän pitkä, lihaksikas ja kuiva. Niskalinja on hieman kaareva, ja kaulan asento luontevan ryhdikäs.

RUNKO

YLÄLINJA: Sulavalinjaisesti niskasta hieman viistoa lantiota kohti jatkuva.

SÄKÄ: Korostunut.

SELKÄ: Jatkuu korkean sään takaa suorana tai hieman taaksepäin laskevana. Kiinteä ja lihaksikas.

LANNE: Erittäin lihaksikas ja riittävän pitkä.

LANTIO: Leveä, riittävän pitkä ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Rintalasta on hyvin selväpiirteinen ja niin voimakkaasti eteentyntävä, että sen kummallekin puolelle muodostuu kuoppa. Rintakehä on edestä katsottuna soikea, ylhäältä ja sivulta katsottuna tilava. Kylkiluut ulottuvat kauas taakse. Kun lapaluu ja olkavarsi ovat oikean pituiset ja oikein kulmautuneet, eturaajat peittävät sivulta katsottuna rintakehän syvimmän kohdan.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Ei liian ylös kiinnittynyt, selkälínjan jatkeena. Hännän viimeinen kolmannes saa olla hieman kaartuva.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat voimakaslihaksiset ja hyvin kulmautuneet. Edestä katsottuna ne ovat kuivat, suora-asentoiset ja hyväluustoiset. Kämpälät suuntautuvat suoraan eteenpäin.

LAVAT: Pitkät ja viistot lapaluut ovat tiiviisti rintakehän myötäiset. Lihakset ovat joustavat.

OLKAVARRET: Vahvaluustoiset, lihaksikkaat ja lähes suorassa kulmassa samanpituiseen lapaluuhun nähden. Olkavarret ovat tiiviisti kylkiluiden myötäiset, mutta silti vapaasti liikkuvat.

KYYNÄRPÄÄT: Eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.

KYYNÄRVARRET: Lyhyet, kuitenkin niin pitkät, että koiran maavara on noin kolmannes säkäkorkeudesta. Kynnärvarsien tulee olla mahdollisimman suorat.

RANTEET: Hieman lähempänä toisiaan kuin olkanivelet.

VÄLIKÄMMENET: Eivät saa sivulta katsottuna olla liian jyrkät eivätkä selvästi eteenpäin taipuvat.

KÄPÄLÄT: Varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja selvästi kaareutuvat. Päkiät ovat voimakkaat, kestävät ja täyteläiset, kynnet lyhyet ja vahvat. Kannuksella ei ole toiminnallista merkitystä, mutta sitä ei saa poistaa.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat voimakaslihaksiset ja sopivassa suhteessa eturaajoihin. Polvet ja kinteret ovat voimakkaasti kulmautuneet. Takaraajat ovat yhdensuuntaiset, eivät ahtaat eivätkä leveäasentoiset.

REIDET: Pitkät ja voimakaslihaksiset.

POLVET: Leveät, vahvat ja voimakkaasti kulmautuneet.

SÄÄRET: Lyhyet, lihaksikkaat ja lähes suorassa kulmassa reisiluuhun nähden.

KINTEREET: Kuivat ja erittäin jänteikkäät.

VÄLIJALAT: Suhteellisen pitkät, sääreen nähden liikkuvat ja hieman eteenpäin kaartuneet.

KÄPÄLÄT: Neljä varvasta, jotka ovat tiiviisti yhdessä ja selvästi kaareutuneet. Koira seisoo tasapainoisesti voimakkailla päkiöillä.

LIIKKEET: Maatavoittavat, vaivattomat ja tehokkaat. Eturaajan liike on pitkä ja matala, takaraajan voimakkaasti työntävä. Selkälínja myötäilee kevyesti liikkeitä. Hännän tulee olla selkälínjan luonnollisena jatkeena hieman alaviistossa. Raajojen liikkeet ovat yhdensuuntaiset.

NAHKA: Tiiviisti rungonmyötäinen.

KARVAPEITE

Lyhytkarvainen muunnos

KARVA: Peitinkarva on lyhyttä, tiheää, kiiltävää, pinnanmyötäistä, tiivistä ja kovaa. Missään ei esiinny karvattomia kohtia. Häntä on kauttaaltaan hienolaatuisen, ei liian runsaan karvan peittämä. Hieman pitemmät jäykät karvat hännän alapuolella eivät ole virhe.

VÄRI: a) Yksiväriset: punainen, punakeltainen tai keltainen mustin päistärkarvoin tai ilman. Puhdas väri on toivotuin, samoin punainen väri ennen punakeltaista tai keltaista. Koirat, joilla on runsaasti mustia päistärkarvoja kuuluvat myös tähän ryhmään eivätkä muunvärisiin. Valkoinen väri ei ole toivottava, mutta pienet yksittäiset täplät eivät ole hylkäävä virhe. Kirsu ja kynnet ovat mustat; punertavanruskeat ovat myös sallitut, mutta eivät toivotut.

b) Kaksiväriset: syvänmusta tai ruskea, kummassakin värissä ruosteenruskeat tai keltaiset merkit silmien yläpuolella, kuonon sivuilla ja leuan alla, korvan sisäreunassa, eturinnassa, raajojen sisä- ja takapuolella, kämpälissä, peräaukon ympärillä jatkuen siitä hännän alapuolella 1/3 - 1/2 sen pituudesta. Kirsu ja kynnet ovat mustilla koirilla mustat, ruskeilla koirilla ruskeat. Valkoinen väri ei ole toivottavaa, mutta yksittäiset pienet täplät eivät ole hylkäävä virhe. Liian laajat ruskeat tai keltaiset merkit eivät ole toivotut.

c) Laikulliset ja juovikkaat: Yleisväri on aina tumma (musta, punainen tai harmaa). Toivottuja ovat epäsäännölliset harmaat tai kellanruskeat laikut (suuret alueet eivät ole toivottuja). Tumman tai vaalean värin ei kummankaan tule olla hallitseva. Juovikkaan mäyräkoiran väri on punainen tai keltainen, jossa on pohjaväriä tummempia juovia. Kirsu ja kynnet ovat kuten yksi- tai kaksivärisillä.

Karkeakarvainen muunnos

KARVA: Kuonoa, kulmakarvoja ja korvia lukuunottamatta koko runkoa peittää tasainen, rungonmyötäinen, tiheä ja karkea peitinkarva, jonka alla on aluskarvaa.

Kuonossa karva muodostaa selvän parran. Kulmakarvat ovat tuuheat. Korvissa karvapeite on lyhyempää kuin rungossa ja lähes sileää. Häntä on kokonaan ja tasaisesti pinnanmyötäisen karvan peittämä.

VÄRI: Useimmiten vaalean tai tumman riistanvärinen, lisäksi kulonkeltainen sekä kaikki lyhytkarvaisen mäyräkoiran värit.

Pitkäkarvainen muunnos

KARVA: Sileä, kiiltävä ja rungonmyötäinen peitinkarva, jonka alla on aluskarvaa. Karva on pitempää kaulan ja rungon alapuolella; korvakarvat ulottuvat korvan reunan yli ja raajojen takaosassa on selvästi pitemmät karvat (hapsut). Karva on pisintä hännän alapuolella, missä se muodostaa täydellisen viirin.

VÄRI: Kuten lyhytkarvaisella mäyräkoiralla.

KOKO JA PAINO

Normaalikokoinen: Rinnanympärys yli 35 cm. Painon yläraja on noin 9 kg.

Kääpiömäyräkoira: Rinnanympärys yli 30 cm, korkeintaan 35 cm mitattuna vähintään 15 kuukauden iässä.

Kaniinimäyräkoira: Rinnanympärys korkeintaan 30 cm, mitattuna vähintään 15 kuukauden iässä.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

M3-hampaita ei arvostelussa oteta huomioon. Kahden P1-hampaan puuttuminen ei ole virhe. Yhden P2-hampaan puuttuminen on virhe, jos M3-hampaita lukuunottamatta muita hampaita ei puuttuu. Poikkeama moitteettomasta leikkaavasta purennasta, kuten tasapurenta, on virhe.

VAKAVAT VIRHEET:

- hento, korkearaajainen tai maataviistävä ruumiinrakenne
- muut hammaspuutokset kuin ne, jotka on kuvattu kohdissa virheet tai hylkäävät virheet
- herasilmät muilla kuin laikullisilla koirilla
- teräväkärkiset, voimakkaasti laskostuneet korvat
- lapojen välissä riippuva runko
- notko- tai köyryselkä
- heikko lanneosa
- voimakas takakorkeus (lantio korkeammalla kuin säkä)
- riittämätön rintakehä
- vinttikoiramaisesti ylösvetäytyneet kupeet
- niukasti kulmautuneet etu- tai takaraajat
- kapeat, heikkolihaksiset takaraajat
- pihtikinttuisuus tai länkisäärisyys
- sisäänpäin tai liiaksi ulospäin kääntyneet kypälät
- hajavarpaisuus
- jäykkä, kömpelö tai vaappuva liikunta.

KARVAPEITTEEN VIRHEET

Lyhytkarvainen:

- liian hienolaatuinen, ohut karvapeite; karvattomat kohdat korvissa (nahkakorvat) tai muualla

- aivan liian karkea, pitkä karva

- harjamainen, osittain tai koko pituudeltaan karvaton häntä.

Karkeakarvainen:

- pehmeä karvapeite, olipa se lyhyttä tai pitkää

- pitkä, rungosta joka suuntaan harottava karvapeite

- kihara tai laineikas karvapeite

- pehmeä karva päässä

- viirihäntä

- parran puuttuminen

- aluskarvan puuttuminen

- lyhytkarvaisuus.

Pitkäkarvainen:

- koko rungossa kauttaaltaan yhtä pitkä karva

- laineikas tai takkuinen karva

- viirin puuttuminen hännästä

- korvien reunan yli riippuvien karvojen puuttuminen

- lyhytkarvaisuus

- selässä selvällä jakauksella oleva karva

- liian pitkä karva varpaiden välissä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus ja sairaalloiset piirteet

- hyvin pelokas tai aggressiivinen luonne

- ala-, ylä- tai ristipurenta

- virheellinen alakulmahampaiden asento

- yhden tai useamman kulma- tai etuhampaan puuttuminen

- muiden kuin kohdassa ”virheet” mainittujen väli- tai poskihampaiden puuttuminen

- sisäänpainunut rintakehä

- kaikki häntäviat

- hyvin löysät lavat

- eteenpäin taittavat ranteet

- musta väri ilman ruskeita merkkejä, valkoinen väri ruskeilla merkeillä tai ilman

- muut kuin rotumääritelmän luettelemat värit.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.